

fulater og 4 lønede Vicekonsulater, medens et Beløb af 5,000 Kr. forbeholdes til Kontorholdsgodtgørelse for enkelte særlig be-
 byrdede Konsulater efter Ministerens nærmere Bestemmelse. De to Konsulater, som foreslaas oprettede, ere i Gøteborg og Shanghai, og af de 4 Vicekonsulater ere de 3 henholdsvis i London, Rio og New Orleans, medens det 4de stilles til Disposition for Ministeren. Jeg stønner ikke rettere, end at de Pladser, der her ere udpegede som dem, paa hvilke man ønsker at gøre Begyndelsen med at prøve den ny Institution, ere valgte med Skønsomhed, og Udvalget har for sit Vedkommende ikke fundet Anledning til at stille noget andet Forslag. At der i vort Naboland Sverige er en Del at gøre for en lønnet Konsul er utvivlsomt. Bestræbelserne for at skabe en større Trafik mellem Sverige og Danmark ville i en saadan Konsul, naar han er energisk og indsigtsfuld, kunne finde en væsentlig Støtte. Hvad Shanghai angaar, da vil Konsulen der have at varetage den danske Handels og Skibsfarts Interesser i hele Ostasien, hvor der sikker er en Del mere at gøre, end hidtil har været Tilfældet, navnlig for den danske Skibsfart. I London have vi allerede nu som Konsul en derboende dansk Købmand, med hvis Virksomhed man fra alle Sider er særdeles tilfreds; men det er klart, at af en Mand, der har en stor Forretning at passe, kan man ikke forlange, at han altid skal kunne overkomme det Arbejde, som Konsulathvervet medfører, i alt Fald ikke uden stort Besvær, og da der særlig i London er meget af den Slags Arbejde, er det ret naturligt at give ham en lønnet Vicekonsul til Assistance. En saadan Mand vil der ikke blot have Lejlighed til at udrette en Del for den danske Handel, men ogsaa for Agerbrug, for Tifferi, og kort sagt, for alle vore Erhvervsgrene. De to oversjøiske Pladser, i Nord- og Sydamerika, hvor der endvidere foreslaas ansat lønede Vicekonsulater, ere ogsaa naturligen udpegede derigennem, at de begge ere blevne Tilnytningspunkter for ny Dampskibslinier, der i det sidste Aarstid ere blevne satte i Gang paa Kjøbenhavn. Endelig finde vi heller ikke noget at indvende imod, at der stilles et Vicekonsulat til Disposition, saaledes at Ministeren, naar det i et givet Øjeblik anses for ønskeligt, da har Lønning til et saadant at kunne raade over. Naar vi tiltræde Forslaget om at bevilge disse forskellige Beløb, maa jeg imidlertid fremhæve, at det ikke dermed nødvendigvis er givet, at de paagældende Poster i det kommende Finansaar skulle oprettes. Forslaget gaar ud paa, at disse

Beløb kunne udredes; hvorvidt altsaa Ministeren vil finde sig foranlediget til at benytte Bevillingen helt eller delvis, maa i væsentlig Grad bero paa, om han er i Stand til at finde fuldt kvalificerede Kræfter. Det vil jo navnlig for de første Poster, der oprettes, være af megen Betydning, at det bliver virkelig fuldt egnede Mænd, som ansættes paa disse Pladser. Jeg skal til Slutning endvidere tilføje dette, at de Bevillinger, hvorom der her er Tale, hænge sammen med Konsulatloven og ere betingede af dens Vedtagelse. Det blev fra den højtærede Minister's Side, den Gang denne Lov var til Behandling, udtalt, at han kunde give Loven sin Tilslutning, forudsat at han paa Finansloven fik Besøjselse til at disponere over de Midler, der staa til Raadighed. Paa den anden Side er det fra Finansudvalgets Side forudsetningen for disse Bevillingers Udelse, at Konsulatloven gennemføres, saaledes som den er vedtagen af Folketinget. — Det andet Punkt under denne Paragraf, som der er Anledning til at sige et Par Ord om, vedrører det saakaldte Fredsbureau i Bern. Spørgsmaalet om at give en Bevilling dertil er ikke nyt. Det har allerede været fremme et Par Gange tidligere, men der har ikke kunnet opnaas Enighed derom, og heller ikke i Aar har der i Finansudvalget været fuldstændig Tilslutning dertil. Jeg tør vel imidlertid gaa ud fra, at dette lille Spørgsmaal ikke let vil kunne give Anledning til stor Disput; i alle Tilfælde vilde det være en mærkelig Skæbne, om under saa fredelige Forhold netop et Fredsbureau skulde blive Genstand for Krig. Jeg tror for mit Vedkommende, at dette Bureau kan gøre nogen Gavn. Dets Opgave er at tjene som Mellemlid mellem de forskellige Landes Fredsforeninger, indsamle Oplysninger om internationale Spørgsmaal og stille disse Oplysninger til Raadighed ogsaa for andre. Jeg tror ganske vist tillige, at man handler forsigtigt, naar man i sine udenrigspolitiske Overvejelser ikke gaar ud fra som noget aldeles givet, at dette Bureau vil være i Stand til under alle Forhold at afværge fremtidige Krige. Den højtærede Minister har med de Udtalelser, hvormed han berørte denne Sag, den Gang den først var for, vistnok ramt det rigtige, idet han sagde, at han ansaa dette Bureau for en særdeles god, i alt Fald for en særdeles uskadelig Institution; maaske kunde man ogsaa ad anden Vej erhverve sig de samme Oplysninger, men i det hele taget udtalte han sig velvillig derom. Den Indvending, der, efter hvad jeg forstod, var den væsentligste fra Ministerens Side, var den, at han fandt ikke, der var Grund